

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2014, declarat de avocatul Sergiu Zaharia, în numele inculpatului

*Corcimari Vitalie Petru, născut la
12 mai 1979 în s. Selemet, r-nul Cimișlia, locuitor al
mun. Chișinău, str. G. Madan 87/5, ap. 75, cetățean al
R. Moldova, fără antecedente penale;*

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>09 iulie 2013 – 12 mai 2014,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>26 mai – 19 decembrie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>25 martie – 29 aprilie 2015;</i>

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 12 mai 2014, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, Corcimari Vitalie a fost condamnat în baza art. 264 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 450 unități convenționale, ceea ce constituie 9000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Ursu Silvia împotriva inculpatului și companiei de asigurări „Grawe Carat” privind încasarea prejudiciului material în mărime de 9275 lei, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului prejudiciului să se pronunțe instanța civilă.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 17 aprilie 2013, aproximativ ora 23.50, Corcimari Vitalie, aflîndu-se în stare de ebrietate alcoolică la volanul automobilului de modelul Fiat Cinguencento, n.î. C KF 671, avînd în calitate de pasageri în salonul automobilului pe Vișnevskaja Dorina, Vișnevski Iaroslav și

Vişnevskiaia Silvia, se deplasa pe str. Cucurilor din direcția str. Socoleni, în direcția centrului auto Opel, mun. Chişinău. Ajungând în apropierea blocului locativ nr. 10 de pe str. Cucurilor, contrar cerințelor pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, efectuând manevra de virare la dreapta, nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele de drum, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat cerințele pct. 45 alin. (1) și alin. (2) al aceluiași regulament, conform căruia, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent cont seama următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) condițiile rutiere; e) situația rutieră; iar în cazul în care apar obstacole ce pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, a pierdut controlul asupra conducerii unității de transport și s-a lovit în partea din spate a autocamionului de model Mercedes 612D, n.î. C OG 524, care se afla parcat pe partea dreaptă a carosabilului, relativ deplasării și care aparține lui Ursu Silvia.

În rezultatul accidentului rutier, Vişnevskiaia Dorina s-a ales cu vătămări corporale medii, iar Vişnevskiaia Silvia cu vătămări corporale ușoare.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina, aceasta fiind integral dovedită și prin probele administrate.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (2) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a unităților de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport în stare în ebrietate, încălcare care a cauzat din imprudență vătămare medie a integrității corporale.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, că infracțiunea comisă este una mai puțin gravă, că inculpatul a recunoscut vina, sincer s-a căit și a solicitat judecarea cauzei penale pe paza probelor administrate în faza de urmărire penală, că anterior nu a fost judecat, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, concluzionând că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă cu aplicarea sancțiunii amenzii, în limita minimă prevăzută de sancțiunea art. 264 alin. (2) Cod penal.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (2), 90 Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 2 ani.

Apelantul a indicat că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă.

Reieșind din prevederile art. 2 alin. (2), 61 Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților.

Astfel, în privința inculpatului urmează să fie aplicată o pedeapsa cu închisoare, fiindcă a comis un accident rutier cauzînd o vătămare medie a integrității corporale și vătămare ușoară unei minore, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat. Inculpatul nu a conștientizat că mijlocul de transport este un izvor de pericol social sporit pentru participanții la trafic, mai ales că în prezent se comit cu frecvență sporită infracțiuni similare în urma cărora pătinesc pasagerii și pietonii, fapt ce majorează gradul prejudiciabil al acestora și rezonanța lor socială.

În astfel de circumstanțe, instanța nu a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă, conform cerințelor art. 75 Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2014, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre.

Corcimari Vitalie a fost condamnat în baza art. 264 alin. (2) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 75 CP și i-a numit inculpatului o pedeapsă neechitabilă în raport cu consecințele survenite și particularitățile personalității lui, cît și cu influența pedepsei asupra corectării și reeducării acestuia. Deoarece inculpatul a comis infracțiunea dată în stare de ebrietate și pînă la momentul actual nu a restituit pagubele părții vătămate, rezultă că el nu a conștientizat cele comise, nu și-a făcut concluziile necesare și pedeapsa stabilită de instanța de fond este una prea blîndă.

O pedeapsă eficientă în cazul dat este o pedeapsă sub formă de închisoare cu suspendare și privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport. O asemenea pedeapsă va asigura atingerea scopului legii și reeducarea inculpatului.

5. Avocatul Sergiu Zaharia a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu a luat în considerare probele acumulate la cauza penală, personalitatea inculpatului, cît și atitudinea părților vătămate față de el.

În ședința instanței de fond, partea vătămată Vișnevskiaia Dorina a depus o cerere că nu are pretenții de ordin material și moral față de inculpat, l-a iertat pentru faptele comise.

Atît în cadrul urmăririi penale cît și la examinarea cauzei în instanța de fond, părțile vătămate Vișnevskiaia Dorina și Vișnevskiaia Silvia nu au depus nici o acțiune cu privire la restituirea cărorva pagube.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de către Ursu Silvia, inculpatul a declarat că o recunoaște și va restitui pagubele pricinuite în rezultatul accidentului rutier.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a ținut cont că inculpatul la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior nu a fost judecat, a recunoscut vina integral și s-a căit sincer, fiind de acord ca cauza penală să fie examinată în baza art. 364/1 CPP.

Conform art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Decizia instanței de apel nu a fost motivată în contextul circumstanțelor constatate, pentru aplicarea unei pedepse mai aspre inculpatului.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiurile când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect și cu referire la argumentele din recursul avocatului, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, denotă că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75 și 90 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. La stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, se observă că recursul declarat este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului (*pct. 5 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că i-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Sergiu Zaharia, în numele inculpatului Corcimari Vitalie Petru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2014, pe motiv că este vădit neîntemeiat. Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 mai 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco